

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 6.7.2007
COM(2007) 385 окончателен

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И
СЪВЕТА**

Доклад относно прилагането, функционирането и ефективността на .eu TLD

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

Доклад относно прилагането, функционирането и ефективността на .eu TLD

(текст от значение за ЕИП)

1. ОБЩА ИНФОРМАЦИЯ – НУЖДАТА ОТ ДОМЕЙН .EU

Системата за имена на интернет домейни (DNS) се състои от серия подредени йерархично директории, които доставят информация за имена и адреси от различни интернет-източници (уебсайтове, мейл сървъри, именни сървъри и т.н), налични в мрежата. Името на домейн предоставя лесен за употреба етикет, който системата за домейни може да превърне в интернет адрес (номеричен идентификатор) за да улесни комуникацията със свързаните източници. Домейн от най-високо ниво (наричан по-долу TLD) е тази част от името на домейна, която идентифицира организацията (известна като „служба по регистрация“), управляваща специфичен кръг от имена на домейни. В интернет има два вида TLD: TLD за код на страна (ccTLD), които използват двубуквения код на страна ISO 3166, например „uk“, „fr“ или „jp“, или генерични съкращения или имена като „com“, „net“, или „museum“.

Домейнът .eu е нововъведен ccTLD за Европейския съюз, който има за цел да даде на европейските граждани, обществените и частни организации и предприятия специфичната идентичност на ЕС и надеждна среда, които да подчертават европейската им идентичност в интернет пространството и да улесняват участието им в икономическите дейности на бързо развиващия се виртуален пазар. За да създаде надеждна среда ЕС реши, че имената на домейни .eu трябва да са обект на разпоредби за обществена политика, които осигуряват подходяща употреба, равен достъп и безпристрастно обслужване на регистриралите се. Като трансевропейски домейн, .eu предоставя също и допълнителна опция за име на домейн към националните ccTLD на държавите-членки и генерични TLD (gTLDs), като по-голямата част от тях функционират изцяло или частично извън юрисдикцията на ЕС.

Следователно домейна .eu предлага уникална и ценна възможност за регистраторите на имена на домейни в ЕС, като предлага на интернет-потребителите и по-специално на пазара за електронна търговия допълнително предимство към съществуващите опции в системата за имена на домейни DNS. Новият домейн има за цел да задоволи нуждите на гражданите на ЕС от киберпространство, в което правата им на потребители и частни лица са защитени от европейските закони, стандарти и съдебна система чрез разширяването на предимствата на Вътрешния пазар в интернет пространството.

Настоящото съобщение се отнася за подготовката, която беше необходима за създаването на .eu TLD, и информира Европейския парламент и Съвета относно изпълнението, ефективността и функционирането на .eu TLD, както е предвидено в член 8 на Регламент (ЕО) № 733/2002 от 22 април 2002 година на Европейския парламент и на Съвета относно въвеждането на .eu домейн от най-високо ниво¹.

2. ИЗПЪЛНЕНИЕ

2.1. Моделът .eu

Моделът .eu TLD се основава на независимостта на службата по регистрация в ежедневно управление на свързаните с това дейности, на комерсиализирането на имена на домейни чрез одобрени търговски агенции („регистратори“) и на правото на крайния потребител да защитава своите имена на домейни срещу възможни злоупотреби от трети страни.

Първият елемент в този процес е службата по регистрация. В работния документ от 2000 г.², Комисията предложи няколко възможности за избор на служба по регистрация на .eu и по-конкретно: службата по регистрация, която ще функционира в рамките на ЕС да е напълно частна търговска организация с нестопанска цел, да е съществуваща обществена или частна организация на национално или на европейско равнище и, накрая, да се възложат функциите на службата по регистрация на компетентен отдел от съществуваща публична администрация.

По време на дискусиите относно подходящия модел за .eu TLD стана ясно, че не е удачно институциите на Европейската общност да надхвърлят функциите си от общо политическо естество. Постигна се общо съгласие относно създаването на отделна специализирана организация която да въведе и управлява директно TLD системата, както и да ръководи ежедневните контакти с потребителите. Въз основа на това Съветът и парламентът решиха да се поверят управлението на .eu TLD на независима служба по регистрация с нестопанска цел.

Това решение наподобява много на предприетите действия относно няколко успешни ccTLD по света и най-вече в Европа. Службата по Регистрация подписа договор с Комисията, който предоставя на последната функцията на общ надзор. Въпреки това, Комисията не е компетентна да взема никакви решения относно отделни имена на домейни или относно ежедневните функции на службата по регистрация, нито се счита за апелативен орган по решения, взети от службата по регистрация. Това ясно разделение на задължения³ позволява на службата по регистрация да взема независими решения относно регистрацията на имена на домейни и да се съобразява с

¹ ОВ L 113, 30.4.2002 г., стр.1.

² Секция 6 от работния документ на Комисията от 2.2.2000 г. относно създаването на името на домейна от най-високо ниво .eu.

³ Член 2, буква а от Регламент (ЕО) № 733/2002

принципите за ненамеса, самоуправление и саморегулиране, в съответствие с Регламент (ЕО) № 733/2002⁴.

Разделянето на компетенции не се изчерпва с независимостта на службата по регистрация. За да се осигури неутралитета на службата по регистрация що се отнася до имената на домейни, които тя управлява, моделът .eu забранява на службата по регистрация да действа като регистратор⁵. Този подход насърчава конкуренцията на пазара на имена на домейни, на който регистраторите ще се опитват да диверсифицират предлагането си за да покрият различни нужди на крайните потребители, като в същото време осигуряват конкурентни цени.

Последния елемент от модела.eu е лицето, което се регистрира. Крайния потребител е отговорен за проверка на офертата на различните регистратори и за избор на най-подходящия за неговите нужди. Освен това, по време на началния период на регистрация, крайния потребител също е длъжен да предаде пълно и точно заявление за да се регистрира успешно и, когато е необходимо, да докаже валидността на тази регистрация. Трябва да се отбележи, че моделът .eu разчита на добросъвестността на крайните потребители за да защити техните права и да използва механизмите за защита в случаи на злоупотреба с тях.

2.2. Съдебна рамка

Съдебната рамка, създадена от европейския законодател за създаването и въвеждането на .eu TLD се основава на 2 законови инструмента, Регламент (ЕО) № 733/2002 от 22 април 2002 година относно въвеждането на .eu домейн от най-високо ниво, наричан по-долу *рамков регламент* и Регламент (ЕО) №874/2004 на Комисията от 28 април 2004 година относно определяне на правила на обществената политика за въвеждането и функциите на .eu домейн от най-високо ниво и принципите, които ръководят регистрирането⁶, наричан по-долу *разпоредби за обществена политика* или *PPR*. Тези два инструмента се допълват от серия решения на Комисията относно избора и обозначението на службата по регистрация. Списъкът със законовите текстове, които представляват основата за създаването на .eu TLD може да бъде намерен на интернет страницата на Европейската комисия⁷. И накрая, службата по регистрация създаде серия административни правила, които регулират ежедневните дейности по регистрацията на имена на домейни.

Повече информация относно различните инструменти, които са част от законовата рамка и относно процедурата по тяхното приемане може да намерите на: http://ec.europa.eu/information_society/policy/doteu/index_en.htm.

⁴ Виж съображение 9 от Регламент (ЕО) № 733/2002

⁵ Член 3.4 от Регламент (ЕО) № 733/2002

⁶ ОВ L 162, 30.4.2004 г., стр. 40.

⁷ http://europa.eu.int/information_society/policy/doteu/background/index_en.htm

3. ФУНКЦИОНИРАНЕ

3.1. Служба по регистрацията

В изпълнение на мандата от Европейския парламент и Съвета, заложен в рамковия регламент⁸, Комисията публикува покана за изразяване на интерес за подаване на заявления от организациите, желаещи да бъдат избрани за служба по регистрацията⁹. След сравнителна оценка на заявленията, Комисията избра Европейската служба по регистрацията за интернет домейн имена (EURID) за служба по регистрацията на .eu TLD¹⁰. В съответствие с рамковия регламент, на 12 октомври 2004 г. Комисията подписа договор EURID за предоставянето на услуги¹¹.

EURid е организация с нестопанска цел, създадена през април 2003 г. от организации, отговарящи за националните домейни от най-високо ниво в Белгия, Италия и Швеция. По-късно, организациите, управляващи домейните от най-високо ниво в Чешката Република и Словения станаха членове на EURid. Седалището на EURid е в Diegem (Белгия).

След подписването на договора между Комисията и EURid за управлението на .eu TLD, Комисията упълномощи EURid да договори с ICANN споразумение за предоставянето на .eu TLD¹². Съгласно това споразумение ICANN признава EURid за избрана от Европейския Съюз организация да управлява .eu TLD поне до края на 2009 г. След подписването на това споразумение, през март 2005 г. .eu беше поставен в основата на Системата за имена на интернет домейни (DNS), което означава че: този домейн съществува от тази дата.

3.2. Мерки за защита на крайните потребители

Бизнесът на системите за имена на домейни като цяло се характеризира с голям брой съдебни спорове, конфликти и „агресивни“ търговски практики. Броят на регистриращите се по цял свят и стойността на пазара на имена на домейни доведоха до конкуренция по-специално между регистраторите и прекупвачите. Следователно не е изненадващо, че някои от регистриращите действат злонамерено с цел да се възползват от апетитния пазар.

Ключовият въпрос е да се гарантира, че такива злоупотреби с регистрациите и свързаните с тях практики се откриват ефективно и се третират по съответния ред. С тази цел беше и създадена законовата рамка за .eu .

⁸ Член 3, параграф 1, точка б) от Регламент (ЕО) № 733/2002

⁹ Покана за изразяване на интерес за избор на служба по регистрацията на .eu TLD, (2002/С 208/08), ОВ С 208 от 3.9.2002, стр. 6.

¹⁰ Решение на Комисията за обозначаването на службата по регистрацията на .eu TLD, ОВ L 128 от 24.5.2003 г., стр.29

¹¹ За повече информация относно EURid, моля посетете интернет-страницата <http://www.eurid.eu/content/view/12/26/lang,en/>

¹² Член 15 от Регламент (ЕО) № 733/2002

За минимизиране на риска от за „завземане на киберпространство“¹³ в рамките на домейна .eu, европейският законодател е създал инструменти, които помагат на крайните потребители да защитават правата си. Тези инструменти са създадени със следната цел: запазването на имена, период на поетапна регистрация и процедура за извънсъдебно решаване на спорове.

3.2.1. *Запазени или изключени от регистрация имена*

Най-елементарното правило за защита на определено име срещу „завземането на киберпространство“ очевидно е изключването му като име от домейните за регистрация или запазването му за регистрация от законния притежател. Рамковия регламент установява процедура за изготвяне на списък с имена, които или още не са регистрирани (член 5, параграф 2, буква а), или са регистрирани само като домейн на второ ниво (член 5, параграф 2, буква б). Член 5 от рамковия регламент също поставя основата, която позволява на Комисията да запазва имена на домейни за използването им от държавите-членки или институции и органи на Общността (член 8 и 9 от PPR).

Повече информация относно процедурата за изключване или резервация на тези имена може да намерите на интернет-страницата на Комисията относно .eu TLD http://ec.europa.eu/information_society/policy/doteu/index_en.htm. Пълният списък от изключени или запазени имена под домейна от високо ниво .eu се намира на интернет-страницата на службата по регистрация на .eu¹⁴.

3.2.2. *Период на приоритетна регистрация (sunrise период)*

Съгласно определения в рамковия регламент мандат от Европейския парламент и Съвета, разпоредбите за обществена политика (PPR), трябва да предвиждат за притежателите на предишни права, признати или установени от националното законодателство и/или от законодателството на Общността, както и за обществените органи, определен период от време (sunrise период), през който регистрацията на техните имена на домейни ще е запазена приоритетно за тях¹⁵.

Този регламент е приложен в Дял IV (член от 10 до 14) на разпоредбите за обществена политика (PPR), който установява общите насоки във връзка с началния период на поетапна регистрация. Тези насоки са доразвити по-късно от службата по регистрация и наречени „sunrise правила“. Службата по регистрация положи значителни усилия за опростяване доколкото е възможно на процедурите sunrise като се има предвид, че sunrise периода засяга предишни права, установени от националното законодателство на държавите-членки. Специално внимание трябва да се отдели на различните съдебни практики и на различните средства, изисквани като доказателство за съществуването и валидността на тези права. Това неизбежно се отрази на

¹³ „Завземането на киберпространство“ е израз, който се използва за описание на практиката да се регистрират в интернет имена на домейни, които ще подлежат на оспорване. В този случай завелият киберпространството предлага домейна на законния му собственик на доста висока цена.

¹⁴ <http://www.eurid.eu/content/view/21/38/lang,en/>

¹⁵ Съображение 16 от Регламент (ЕО) № 733/2002

сложността на процедурата по заявление. Докато предоставянето на документните доказателства за съществуването на регистрирана търговска марка изглежда лесно, доказването на съществуването на нерегистрирано право или, в някои администрации, на име на дружество може да се окаже много по-трудно. В тези случаи изборът на компетентен регистратор, който улеснява подготвянето на заявлението често е от основно значение за успеха на заявлението.

Sunrise периодът се състои от 2 фази, всяка от тях с продължителност 2 месеца. По време на фаза I могат да се регистрират само имена на обществени органи; имена на територии, управлявани от обществени органи и регистрирани общностни или национални търговски марки, за които подават заявления обществени органи или притежатели/лицензополучатели на търговската марка. По време на фаза II могат да се подават заявления и за имена на домейни, основаващи се на други права също защитени от националното законодателство, като имена на дружества, идентификатори на предприятия, точните заглавия на защитени литературни и художествени творби, нерегистрирани марки или търговски наименования.

За да се избегнат злоупотребите по време на sunrise фазата, всички оспорвания за предишни имена трябва да са доказуеми с документни доказателства, показващи действащото законово основание, по силата на което съществуват¹⁶. Потвърждението на правата беше осъществено от агенти по утвърждаването, определени от службата по регистрация (PriceWaterhouseCoopers). Трябва да се отбележи, че установената законова рамка за .eu TLD не е дерогация от действащ закон и поради това, агентът по утвърждаването трябваше да приеме за валидно всяко заявление, основаващо се на утвърдена търговска марка или всякакъв вид предишно право, предоставено от държава-членка.

Заявленията за едно и също име бяха разглеждани въз основа на метода „първият дошъл е първи обслужен“. В случаи на оспорвани решения на службата по регистрация относно регистрацията на име на домейн, заявителите имаха правото да се обърнат към обикновените съдилища или да разчитат на системата за извънсъдебно решаване на спорове, наречена ADR (виж по-долу).

Валидирането на процедурата, което трябваше да стане от квалифицирани специалисти, изискваше таксите за регистрация на име на домейн през sunrise периода да са по-високи от тези при нормалното функциониране на Служба по регистрация. В зависимост от сложността на валидирането на предишното право, на което се основава заявлението, цената варираше от 35 EUR за заявления от обществени органи, 45 EUR за заявления, основаващи се на регистрирани търговски марки и 85 EUR за заявления, основаващи се на други права. Към тази такса регистраторите добавяха тяхната норма на печалбата. Платената цена от крайния клиент обикновено се отразяваше на нивото и качеството на предложената услуга от регистратора.

¹⁶ Член 14 от разпоредбите за обществена политика (PPR)

3.2.3. Политика за извънсъдебно решаване на спорове

Съдебната рамка за .eu TLD предвижда алтернативна процедура за решаване на спорове (ADR) за разрешаване на противоречия относно имената на домейни под .eu TLD. Тази система предоставя процедурни гаранции за засегнатите страни и се прилага, без да засяга което и да е съдебно производство, което някоя от заинтересованите страни може да образува срещу притежателя на име на домейна или решение на службата по регистрация.

След процедурата за подбор¹⁷, на 12 април 2005 г. службата по регистрация определи дейността по алтернативно решаване на спорове за имена на домейни .eu да се извършва от Арбитражния съд към икономическата и земеделската камара на Чешката Република („Чешки арбитражен съд“).

През август 2005 г. Чешкият арбитражен съд, с помощта на подготвителен екип от IP и IT специалисти от цяла Европа, откриха обществена консултация относно набор от практически правила, които уточняват установените насоки за разпоредбите за обществена политика и системата за алтернативно решаване на спорове. През ноември 2005 г. Чешкият арбитражен съд публикува на своята интернет-страница окончателния набор от правила, установяващи административните процедури за представяне и управление на исканията за алтернативно решаване на спорове¹⁸.

В рамките на системата ADR могат да бъдат заведени спорове за недобронамереност и злоупотреби с регистрациите от трети страни или за решения, взети от службата по регистрация¹⁹. Нивото на таксите за процедурите по ADR се основава на принципа на възстановяване на разходите. Таксите за ADR (над 1 850 EUR) са в благоприятно съотношение с таксите на подобни арбитражни органи. Като се вземат предвид добрите резултати от първата година от функционирането му, Чешкият арбитражен съд понижи таксите със 7 % от 1 януари 2007 г. Прилага се и допълнителна отстъпка от 10 % върху таксите за ADR за страните, които използват предимствата на електронния подпис при процедурите на ADR.

4. ЕФЕКТИВНОСТ

Ефективността на системата домейн от най-високо ниво .eu TLD може да се прецени на основата на два показателя: броя на заявените имена на домейни и ефикасността на службата по регистрация при управлението на всекидневната дейност на системата за регистрация.

4.1. Брой на заявени/регистрирани имена на домейни

Година след появяването си .eu TLD наброява около 2,4 милиона регистрирани имена с разширение .eu, с което заема трето място по популярност сред кодовете на държави, съставляващи имена на домейни от най-високо ниво и седмо

¹⁷ Член 23 от Регламент (ЕО) № 874/2004

¹⁸ http://www.adr.eu/adr/adr_rules/index.php

¹⁹ Член 21 от Регламент (ЕО) № 874/2004 на Комисията

място по популярност сред TLD в света днес. В рамките на Европейския съюз .eu е надминат единствено от националните домейни от най-високо ниво (ccTLDs) на Германия и Обединеното кралство, а в световен мащаб единствено .com, .net, .org и .info могат да се похвалят с повече регистрации. Освен това, след като премина първоначалната вълна от регистрации е налице нарастваща тенденция към използване на домейните .eu след регистрацията им, противоположно на регистрирането им от обикновена предпазливост.

Последните показатели с разпределение по държави са на разположение на: <http://status.eurid.eu/>

През периода на приоритетна регистрация бяха подадени 346 218 заявления за 245 221 имена на домейни. Разликата между броя на молбите и броя на имената на домейни, за които са били подадени заявления се обяснява с факта, че за някои имена на домейни са подавали заявление повече кандидати.

Средният месечен растеж на регистрацията на имена на домейни между май и декември 2006 г. бе 4,7 % — измежду най-високите в бранша. Увеличава се също и действителната ежедневна употреба на .eu . Броят на DNS—търсенията към службата по регистрация, т.е. колко често някой търси интернет страница с .eu или изпраща електронна поща на e-mail с .eu – адрес, се е увеличил пет пъти за половин година между края на юни и началото на декември 2006 г.

Също така през януари 2007 г. повече от 78 % от имената на домейни с разширение .eu отвеждаха до функционираща интернет страница или сървър за електронна поща. Само една пета от функциониращите интернет страници са имали опция за пренасочване (click through), което означава, че автоматично са пренасочвали посетителя към друга страница или URL; тези числа показват, че имената на домейн с разширение .eu се използват активно. Едно скорошно изследване, проведено от службата по регистрация, показва също така, че 79 % от потребителите на интернет в Европа са запознати с концепцията на TLD и имената на домейни и че 63 % знаят за съществуването на .eu. 45 % от потребителите на интернет знаят, че като пребиваващи в ЕС могат да регистрират .eu, а 11 % обмислят възможността да регистрират име на домейн в рамките на този TLD.

Благодарение на огромния интерес към .eu и големия брой регистрации, Службата по регистрация успя да намали таксите, свързани с притежаването на име на домейн .eu. Считано от 1 януари 2007 г., цената за регистриране на име на домейн и годишната такса за подновяване бе намалена от 10 на 5 EUR. Като се вземе предвид идеалната цел на службата по регистрация на .eu, в бъдеще може да се очакват допълнителни намаления. Следва да се отбележи, че тази такса се начислява към акредитирани регистратори на домейни с разширение .eu, които на свой ред, определят цена към клиентите си. Много регистратори правят пакетни услуги, като включват например хостинг и електронна поща. Понастоящем цената за име на домейн с разширение .eu започва от около 15 EUR, което се равнява на цените, които обикновено се начисляват за други имена на домейни, като .com, .net, .co.uk, .de и др.

Като цяло може да се заключи, че пускането на .eu TLD е било успешно и ефективно начинание, което посреща нуждите на същинското търсене сред гражданите на държавите-членки, промишлеността и други организации.

4.2. Резултати на системата за регистрация

За оценяване на резултатите на системата за регистрация разпоредбите за обществена политика²⁰ предвиждат към края на поетапното регистриране да се извърши независим одит и одиторът да докладва констатациите си пред Комисията. Целта на одита е да потвърди справедливото, уместно и стабилно оперативно и техническо администриране на периода на поетапно регистриране от службата по регистрация.

Методиката на одита включваше щателно изследване на процесите на службата по регистрация по време на периода на приоритетна регистрация. Одиторът потърси статистически данни и становища на трети страни (включително това на експерти по интелектуална собственост). Проведе се също и изследване за процедурите, прилагани от службата по регистрация за справяне с неправомерни поведения. Тези процедури бяха сравнени със сходни подходи, използвани от подобни регистри. Накрая одиторът извърши проучване на удовлетвореността на произволни регистратори и се допита до мнението на произволни притежатели на домейни.

Констатациите на одиторския доклад могат да се обобщят, както следва:

- i) По отношение на валидирането на права по време на периода на приоритетна регистрация, одиторът установи, че изборът на агент за валидиране и изготвянето на приложими правила за приоритетна регистрация са били извършени съобразно спецификациите на разпоредбите за обществена политика и в рамките на приемлив икономически (цена) и функционален (производителност) модел за изпълнение на процеса. Тези правила бяха съставени, за да се осигури възможно най-еднороден процес при комбинация от разнообразни закони в различните държави-членки на Европейския съюз. Предвид статистическите данни, одиторите заключиха, че спрямо гражданите на никоя от държавите-членки не е била установена дискриминация.
- ii) По отношение на неправомерните регистрации службата по регистрация последователно е прилагала и поддържала принципа за предимство на заявите първи. По отношение на „практиките на натрупване“ при някои регистратори, службата по регистрация проведе разследвания въз основа на произволно допитване и жалби и прекрати договора с онези регистратори, чиито практики се оказаха недопустими.
- iii) По отношение на регистрирането от страна на неотговарящи на условията титуляри на регистрация, службата по регистрация проведе последващи разследвания и отне имена на домейни, където беше уместно, които впоследствие бяха отново предложени на обществеността.

²⁰ Член 12, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 874/2004 на Комисията

iv) Няколкостотин регистратори, акредитирани към службата по регистрация с единствената цел да получат на едро имена на домейни за определени титуляри на регистрации (така наречените „регистратори-фантоми“) бяха обект на съдебно преследване, заведено от службата по регистрация в съответните съдилища.

v) Констатациите на одиторския доклад по отношение на функционалните и технически въпроси потвърждават солидната система, въведена от EURid, която се оказа подходяща с оглед на натоварването и обема на заявленията по време на периода на приоритетна регистрация и след това.

vi) По отношение на масовите регистрации след 7 април 2006 г., т.е. когато широката публика можеше да подава заявления ("landrush") и последващите кампании ("mini-landrush"), това се оказа феномен, който са изпитали и други регистри. Тази практика изглежда резултат от техническо умение и оперативност от страна на регистраторите. След внимателно и обширно проучване на случайно подбрани записи в регистъра EURid одиторите не откриха доказателства, че страните са се възползвали неправомерно или че принципът на предимство на първи заявилите е бил нарушен, или която и да е страна е манипулирала непозволено базата данни, или че системата на записите е била подправена, или че защитните стени, инсталирани от EURid са били преодоленни.

vii) По отношение съдействието на крайните потребители, още с откриването на фазата на приоритетна регистрация (7 декември 2005 г.), службата по регистрация назначи екип за поддръжка, който да отговаря на телефонните обаждания, електронната поща, факсовете и обикновената поща. Същевременно изглежда, че до юли 2006 г. екипът за поддръжка не е документирал обмена с трети страни посредством подходяща система за записване.

5. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

Горепосочените заключения, взети от одитния доклад, показват, че като цяло службата по регистрация се е справила много ефикасно при началната фаза на TLD .eu и изцяло в съответствие с правната рамка. Не са налице признаци, че нивото на разногласия и проблеми в рамките на домейна .eu е било по-високо от това при сходните домейни от най-високо ниво. Успехът на този TLD, с множество регистрирали се потребители, неизбежно води до третирането на жалби относно имена на домейни, които са обект на спор. Предвид историята на споровете в други TLD през годините, се очакваше известен брой жалби. За изненада на някои наблюдатели, пускането на домейна .eu привлече много повече от очакваните регистрации. Някои от тях бяха със спекулативен и/или предпазен характер, но повечето не криеха никаква измама. Неминуемо някои регистрации бяха направени от хора, опитващи се да се извлекат финансова полза от системата. Подобно поведение до голяма степен се очакваше. Действително, голяма част от дебатите относно домейна .eu при приемането на законодателството от Европейския парламент и Съвета разглеждаха начините за ограничаване на злоупотребите. Фактите сочат, че в това отношение

правната рамка и прилагането на защитни мерки от EURid са били до голяма степен ефективни.

С приключването преди време на началната фаза, целите на службата по регистрацията за .eu се изменят. Предизвикателствата днес се отнасят до по-нататъшното усъвършенстване на предоставяната на потребителите услуга с приемането например на кодекс за поведение на регистраторите. Освен това, трябва да се осигурят стимули за по-нататъшно регистриране, както и за действителното използване на .eu TLD от гражданите, институциите и фирмите.